

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Psalm 23:1

De HERE is mijn herder, mij ontbreekt niets...

Wie kent deze Psalm van David niet? Er zullen velen zijn die deze Psalm zelfs uit het hoofd kennen! Tot om en nabij de helft van de vorige eeuw kende men het fenomeen 'reciteeravond'. Op dergelijke avonden toonde men zijn of haar voordrachtskunsten. Op één zo'n avond werd ook Psalm 23 door twee verschillende mensen voorgedragen - door een talentvol, bekend toneelspeler en door een simpele oude man. Toen de toneelspeler de laatste woorden van de Psalm had uitgesproken, brak een daverend applaus voor hem los. Maar toen de eenvoudige oude man zijn voordracht beëindigd had, bleef het doodstil, de zaal was geladen met eerbied. Het geheim? De oude man kende de Psalm niet alleen uit zijn hoofd maar kende, volgens de toneelspeler, de Herder!

Als iemand die Herder kende, dan wel David en dat niet alleen omdat hij zelf als herder wist wat het Herder zijn inhield! Nee, wat David's kennen aangaat, moet je zijn Psalmwoorden zien als voortkomend vanuit de eveneens door hem geschreven Psalm 22. De Psalm waarin hij profetisch vooruitwijst naar het kruis! Toonde God niet juist daar hoe betrokken Hij op het leven was en is?

Herder toen, in tegenstelling tot nu, een allesbehalve romantisch beroep. Uiterst vermoeiend, eenzaam en gevaarlijk, geconfronteerd met schapen die maar al te graag wilden dwalen, dreiging van rovers en wilde dieren. Alert zijn bij dag en nacht en dat voor de veiligheid van het schaap. Dat is volgens David de HERE, de HERE zoals hij Hem in Psalm 22 trefzeker profetisch had beschreven: het leven inzettend voor zijn schapen. Wie die HERE zoeken, zullen Hem loven (Psalm 22:27). Dat is wat David hier doet. Vanuit een overtuiging zoals later ook Thomas deel werd na diens ingaan op de woorden van Jezus: 'Breng uw vinger hier en zie mijn handen en breng uw hand en steek die in mijn zijde' (Joh. 20:27) en die toen belijdend uitsprak: mijn Here en mijn God (Joh. 20:28).

'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen.' (Joh. 10:14 en 15). Dán kun je zeggen: mij ontbreekt *niets*! Wie als David de Here als Herder gevonden heeft, heeft namelijk het koninkrijk van God gevonden en daarenboven al het overige gekregen (Matt. 6:33) - alles wat je nodig hebt. Het Engels vertaalt het 'mij ontbreekt niets' met 'I shall not want' wat een niet begeren weergeeft. Leg dat naast de tijd van nu, een tijd die ondanks de crisis nog steeds gedomineerd lijkt te worden door het verlangen naar 'meer'. Maar meer heeft nooit genoeg!

De zaal waar de oude man Psalm 23 reciteerde, had de heilige rust gevoeld en de vertrouwde nabijheid van de Herder - grazige weiden, het genoeg voor de ziel en rustige wateren, een weten wie je mag zijn in Hem! Geen angst voor het dal van diepe duisternis, geen vrees voor kwaad. Hij is bij mij. Dat kan wie of wat je ook benauwt je nooit afnemen! Zingen we David na? Doe het wel vanuit Psalm 22!